పరిచాను. ఆ అమ్మాయితో_అంటే ఆ బాలతో నాకు ఎంతో పరిచయమయినటుగా_ఆ బాల భుజంమీద వసువుగా చేయి వేశాను. ఏదో నేను చెప్పుతుండగా ఆ అమ్మాయి ఒక్కసారి కిలకిలమని నవ్వింది. నిశ్శబ్దంగా వుండాలని ఒక్కసారి చెప్పగానే, ఎంతో వినయ విధేయతతో ప్రవర్తించింది. మెల్లగా తన తలను నా రొమ్ముపైన ఆన్చింది. అలా కాస్సేపు కూర్చుని అన్నది కదా.

"నీ గుండెను నేను వినకలుగుతున్నాను"

దానికి నేనెట్టి సమాధానం చెప్పలేదు. నా సమాధానంగా కొరకు ఆ అమ్మాయి నా పెదిమల దగ్గరగా తన చెవిని పెట్టింది.

"నీవెంత, వెచ్చగా వున్నావు. నాకు చలివేస్తుంది.' అన్నది. ఆమెను వెంటనే గట్టిగా నా శరీరానికిని ఒత్తుకున్నాను. నా చేతులలో ఆమె వెనువెంటనే ఒక ముద్దయి పోయినట్లుగా భావించాను. ఆ తర్వాత కాస్సేపటికి ఆ అమ్మాయి తన తలను పైకెత్తి నా మొఖంలో సంభ్రమాశ్చర్యాలతో చూచింది. ఆమె కళ్ళు చెమ్మగిలినట్లు, వెచ్చటి దుక్కలు వెదజల్లుతున్నటుగా కనిపించాయి నాకు_

అకస్మాత్తుగా వున్నటుండి ఆ అమ్మాయి లేచి పరుగెత్తుకొని పోయింది. ఆమెను వెనక్కు రమ్మనమని నేను పిలవలేదు_పా దగ్గరకు వచ్చినపుడు ఆమె ఒక చిన్నారి బాల, నన్ను విడిచి వెళ్ళినపుడామె ఒక ప్రౌఢయని తలచాను.

ఆ మరుకోజు ఉదయం మేము ఆ గ్రామం వదిలి వెళ్ళాలి. అందరూ ఒక్కమూకగా బయలుదేరాం. మమ్ములను సాగనంపడానికి వచ్చిన రైతులలో_ఆ నా స్నేహితుని గుర్తించాను. నన్ను చూడగానే ఆ అమ్మాయి నా వైపు పరుగెత్తుకొని వచ్చింది, ఇది చిన్నారి అయొచ్చె_వస్తూ వస్తూ ఆగిపోయింది. కాని తల ఆడిస్తూ, చేతులు వూపుతూ నాకు వీడ్కోలు యిస్తున్నది. ఆమె నీలి కళ్లలో నుండి నీటి బొట్లు మెరుస్తున్నట్లు నాకు కనిపించాయి. ఇపుడామె ప్రౌఢ అయొచ్చె. తియ్యని విచారం నా హృది నలముకున్నది_ఆమె రెండు స్వరూపాలను నేను ప్రేమించాను.

వీడని బంధం

* రచన: కుమారి కోవెలకుంట్ల అరుణ *

సాయం సమయం. చల్లని గాలులు వీస్తున్నాయి. సన్నజాజి పందిరి క్రింద అనన్యమనస్కంగా నిల్చొని ఎండిన ఆకులను గిల్లుతూంది నీరజ. గాలికి ఆమె ముంగురులు చెదిరి పాలభాగం మీదికి అలవోకగా పడ్తూ-లేస్తున్నాయి. వికసించిన జాజులు తమ సౌరభాన్ని నలుదెసలా వెదజల్లుతున్నాయి. నీరజ హృదయం మాత్రం బాధతో నిండి అల్లకల్లోలంగా ఉంది. నీరజ తనలో తానే ఉద్వేగం చెందుతూంది.

వివాహమయి తను కాపురానికి వచ్చి రెండేళ్లయినా తన భర్త ఒక్కనాడైనా ఆప్యాయంగా పిల్చి ప్రేమతో అక్కున జేర్చుకున్నది లేదు. తను అంతటి భాగ్యానికి బహుశ ఈ జన్మలో నోచుకోలేదేమో? వారితో తనెంత చనువుగా ఉండాలని యత్నిస్తు[illegible] తనను అంత తప్పించుకుంటూ తిరు[illegible] తన కాలంటప్పుడు ఎంత తాను యత్నించు[illegible] లాభమేమి? వివాహానంతరం ప్రతిస్త్రీ ఏది వాంఛిస్తుందో అదే తనకు గగన కుసుమమయి బాధిస్తూంది. వివాహం చేసుకొని కూడ తనను ఎందుకిలా వేధిస్తున్నారు? తను వారి ఎడల ఏ దోషం చేయలేదే? ఒకవేళ పొరపాటున చేసి ఉంటే చెప్తే తను సరిదిద్దుకునేదే కదా?

భగవాన్! నిర్మలమయిన నా జీవితకాసారంలో ఎందుకీవిషమ సమస్యను సృష్టించావు? ఇక మా జీవితంలో శాంతే ఏర్పడదా ప్రభూ? లోన అనుకుంటూ ఆ నిశ్శబ్ద వాతావరణంలో బోరున విలపించి, కలతబారిన మనసు తేలిక చేసుకుంది నీరజ.

చీకటి మసకమసకగా నలుదెసలా కమ్ముకుంటున్నది. 'సోఫా'లో ''కథాంజలి' చదువుతున్న నీరజ బూట్ల శబ్దంతో తలెత్తి చూసింది. మధుసూదన్ బూట్లు ఉకటకలాడిస్తూ వస్తూ కూర్చున్న నీరజ వంక సూటిగా చూచాడు' నీరజ ఆ చూపులు భరించలేక లేచి పోబోతున్నంతలో మధుసూధన్ ''నీరజా! ఇదిగో' అంటూ పాకెట్ అందించాడు. నీరజ మౌనంగా అందుకుంటూ విషాదంగా మధువంక చూసింది. నీరజ విషాదభరితచూపులకు ఆగలేక మధు మొహం ఆవలకు పెట్టి ఎటో చూస్తూ 'నీ ఆరోగ్యం ఎలా ఉంది నీరూ?'' అన్నాడు. మధు అనవసర ప్రశ్నకు నీరజ క్షణం తికమకపడి చిన్నగా నవ్వుతూ...''క్రొత్తగా అడుగుతున్నారే? నా ఆరోగ్యం బాగా లేకేం?'' అంటూ తన గదికేసి వెళుతున్న నీరజ దెస చూసి మధు బాధతో నిట్టూర్చాడు

[illegible] ప్యాకెట్ విప్పి చీరెవంక చూస్తుండి [illegible]లేను. [illegible]బిరంగు సైలెక్స్ చీరె బార్మా [illegible] గదిలో[illegible] మెరిసిపోతూంది. తను ఈ చీరలు కావాలని కోరిందా? లేదే? తనలో తానే, ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పుకొని నీరజ నిట్టూర్చింది తను కోరేది భర్త కౌగిలిలో కరిగిపోవాలనే కానీ, ఇవి కాదే? తను కోరే ఆ కోరికే తీరక వేధిస్తూంది: మధు కామాత్రము తన సంగతి తెలియదా ? తెలిసి కూడ ఒకవేళ మౌనంగా ఉన్నారేమో ఛీ! ఇహ ఈజన్మకు భర్త నుండి భార్యకోరే నిజమైన ప్రేమానురాగాలు తనుకు లభింపవేమో? ఆవేదనతో కుంచించుకు పోతున్న నీరజకు అప్రయత్నంగానే వెచ్చని కన్నీరు జేలువారి చెక్కిళ్ళను తడిపివేసింది. ఆ దృశ్యం చూస్తున్న మధు హృదయం అంతులేని బాధతో సుళ్ళు తిరిగింది.

+ + + +

తెలతెలవారుతూంది బాలభానుడు ఎవరి సంగతి తనకు పట్టనట్టు తన వేడి కిరణాలను నలుదెసలా ప్రసరింప జేస్తున్నాడు. కలత నిదుర నుండి లేచిన నీరజ వంటావిడ నుంచి కాఫీ అందుకుంటూ మామూలుగానే ''వారేరీ? ఆఫీసుకు వెళ్లి పోయారా? అంది. వంటావిడ ఓకవరు పట్టుకొచ్చి ''అయ్యగారుమీకిది ఇవ్వమన్నారు'' అంటూ ఇచ్చి వంటావిడ పనిలో లీనమైంది నీరజ ఖాళీ కప్పు టీపాయి మీదుంచుతూ; అదిరే గుండెలతో త్వరగా తన గది కెళ్లి ఆత్రంగా కవరు చించి చదవ నాగింది. అందమైన మధు దస్తూరి వెంట; సుందరమైన నీరజ విశాల నేత్రాలు పరుగు తీసాయి.

సౌభాగ్యవతీ నీరజా!

నీవీలేఖ చదివేటప్పటికే నేనీలోకం విడి ఉంటానేమో? ఏమైన నన్ను వెదికించే ప్రయత్నం మాత్రం చేయవద్దు. నీ అనుమతి లేకుండా వెళ్లినందుకు క్షమించు. అయినా నేను నీతో గడిపిన జీవితం...నీకు బాగా తెలుసు. నా జీవితంలో దాగియున్న కొన్ని భయంకర సత్యాలు నేడు నీముందుంచుతున్నా.

నీరూ! జీవితంలో ప్రతి వ్యక్తి మరణించే లోపల ఎదో ఒక తప్పు చేసి ఉంటాడనే నా అభిప్రాయం. కాని నాలాంటి తప్పు ఎవ్వరూ చేసి యుండరు.

(సశేషం)

Edited and Published by A.N. Raghavachar, No, 32, Krishnappa Naick Tank St, Madras-I
Printed by R. Bakthavachalu Bharathamatha Press No. 39, Anderson St, Madras-1